

tt Folk

for Nasjonal Samling.
Nytorget 2, Oslo.

Redaktør:
Rint Ristbovold

... 17250
Oinddelse til:

Førretningssavd og settet.
1.30:

Ikstefoner.

Esepejonen.

Schjerven.

Indsdalen, Baltzersen.

Anding (sport).

edaksionssekretær Kjær.

edakteren.

etterer og nattvaktensjefen.

overtar intet ansvar for

manuskripter som ikke er

1. som ikke benyttes, blir

Send derfor ikke retur-

Sørg for gjenpart.

Trykt i

SAMLINGS RIKSTRYKKERI

Nytorget 2, Oslo.

sse i blod, te og tårer.

lig var det ut fra idealister at anglo-amerikanerne i krigens åtak mot det nye. Deres store og edle hensikt e de små nasjoners beskyttelse av de menneskelige r var også et av de store mer i agitasjonen før og et grep til våpen.

om sine store ord og sitt ko flesk har de virkelig få en del av den norske g til å tro på de oppgitte og hensikter. Når det fram har vært framholdt at all erfaring var økonomiske om la anglo-amerikanerne hånd, ble det blåst høyt i til protest. Anglo-amerikanere var ikke idealistiske sjeler, fra alt som kunde smake på pengers vinning.

Herr Bech, som ellers arbeider ved politiets beredskapsavdeling i Oslo, er en av våre yngste, norske officerer. Som så mange andre medlemmer av Nasjonal Samling har han hatt atskilige ønsker å kjempe med, men er blitt tro mot sin sjef og sine idealer — selv om han av den grunn har mistet både venner og familie. Vi ber ham fortelle litt om kompaniet og dets oppgaver.

Kompaniet vårt, sier han, består ikke utelukkende av politifolk. En del har også sluttet seg til fra Førergarden og SS Vaktbataljon Norge. Vår utdannede stikk vi først i Sennheim og deretter sammen med Panzergrenaderregimentet. Forrige måned gikk vi i gang med oss opp til Finland, hvor vi etter et kortere opphold på et par steder nådde fram til linjen. Du vet jo at guttene allerede førte sammen kontakten med floden — at vi har tre kjekke kamerater å beklage etter denne kampen. Guttene holder til gjennom den gangen av bombe- fra gangsterfly over euro- bologkvartaler og kirkebyg-

urchill har for lovet sine troldherrer blod, svelte og tårer for deltakelsen i krigens al innrømmes ham at han av har skjønt å innfri løftet, og for en gangs skyld har holdt al lovet. Nevnte den gang ikke noe om dette. Det hadde sin naturlige

VI KJEMPER I FINNLAND

De to på bildet er SS Unterscharführer Bech og Stabscharführer Gjølberg.

En serie betrakninger i ord og bilder for Fritt Folk av krigskorrespondentene Osvald Olsen og Ulf Tur.

I.

SS — PK. Det annet, frivillige, norske politikompani har ikke forlengst fått idé-døpen og fortsetter kampen mot bolsjevikene her opp i de veldige skogene som strekker seg fra finsk Karelen og innover Sovjet-Samveldet. De svære motstander og den mæne skogkampene føres på stiller de strøte krav til kompaniet og hver enkelt mann, men de frivillige politimenn har vist seg denne oppgaven voksende.

Vi har i disse dager avslagt kompaniet et besøk og vi vil i det følgende ta en rekke av guttene bringe sine hilser til heimlandet. Det er da naturlig at vi i dag ikke med uttaleser av fungerende kompanijef SS Untersturmführer Eystein Bech og kompaniets «mannen», SS Oberstabscharführer Thoralf Gjølberg.

Herr Bech, som ellers arbeider ved politiets beredskapsavdeling i Oslo, er en av våre yngste, norske officerer. Som så mange andre medlemmer av Nasjonal Samling har han hatt atskilige ønsker å kjempe med, men er blitt tro mot sin sjef og sine idealer — selv om han av den grunn har mistet både venner og familie. Vi ber ham fortelle litt om kompaniet og dets oppgaver.

Kompaniet vårt, sier han, består ikke utelukkende av politifolk. En del har også sluttet seg til fra Førergarden og SS Vaktbataljon Norge. Vår utdannede stikk vi først i Sennheim og deretter sammen med Panzergrenaderregimentet. Forrige måned gikk vi i gang med oss opp til Finland, hvor vi etter et kortere opphold på et par steder nådde fram til linjen. Du vet jo at guttene allerede førte sammen kontakten med floden — at vi har tre kjekke kamerater å beklage etter denne kampen. Guttene holder til gjennom den gangen av bombe-

Møte i Norges Lærersamband, Oslo fylke.

Norges Lærersamband, Oslo fylke, holdt lørdag møte i Lærerinnelagets hus.

Overlærer Slættens holdt et meget interessant foredrag om en reise til Vesterhavssøyene og Island i 1932. Reisen deltok bl. a. 60 lærere og lærerinner. Det ble videre vist fram en svømmefilm ved overlærer Thomassen. Til slutt var det kameratsklig samvær.

brygger vi ikke av eventyrlyst, men bare for å gi Quisling muligheten til å bygge opp et fritt, lykkelig, nasjonal-socialistisk Norge. Det er spørgelig at det enno ikke er flere som forstår oss og går med, da vi vil arbeidet gå så mye raskere og lettere. Men en dag vil alle — også de som er jassinger i dag — forstå at vi handler riktig. Ingen kan påstå at frontkjempene tenker på egen fordel. Hvor mye bedre kunde vi ikke ha det heime? Men det er noe som er viktigere enn det. Vi frontkjempere har oppa han for øvrig den tilfredsstillelse at vi direkte hjelper vår nabos, Finnland og vi er med på den direkte sikring av vår egen grenze i nord. Selv om vi selvfolig også ellers var dratt ut, er dette noe som teller med.

Det er mitt håp og min tro at riktig mange helme vil rive seg los og komme etter hit opp til den viktige grensevaken — enten ved at de melder seg til oss, eller til Skiljegerbataljonen som også settes inn her. At norsk ungdom er i stand til å yte noe når den blir satt på prøve har jeg allerede sett nok av beviser på. Jeg vil aldri glemme hvordan våre første sørde tok det. Her var ingen feilighet eller angst. Tvert imot var de — trass i smertene — strålende lykkelige over at de hadde kunnet sette noe inn for landet sitt. Deres håndtrykk — deres «Hell og Søl» vil aldri gå oss ut av minnet. La deres oppførsel være et bud og hilsen til den ungdom som enno går helme og teller på knappene: Kom og bli med oss!

Stabscharfører Thoralf Gjølberg er allerede gammel frontkjempere. Han var en av de første som meldte seg og kjempet på Østfronten og var før han ble kalt helm som offiser i Førergarden. Han fant der ut at hans innsats ved fronten framleis var viktigere enn den der helme, og så meldte han seg på nytt. Som den erfarte soldat og administrator var det naturlig at han ble Stabscharfører, dvs. hele kompaniets «mannas» som må passe på alle guttene store og små bekymringer — sørge for at tjenesten går riktig osv.

— Det er ikke så helt grett, sier Gjølberg, å være «mannas» for så mange gutter når en skal passe på alt, men interessant er det i hvert fall, og guttenes er svært greate å ha med å gjøre. For min del kunde gjerne familiene vært barnerikere, og jeg håper på sterkt tilvekst til den helmeira i nærmeste framtid. Hva ungdommen går helme og tusler etter når de her ute har slike oppgaver som menn, som redningsmenn, det er meg ganske uforståelig. Ryst slohveten av og meld dere til frihetskampen!

der no på å venne seg til urskogen og ellers venter vi på snøen. Da kommer vår hovedoppgave i kampene her opp og da vil også alle føle seg i sitt riktige element. Som kjempende skilopere har vi visse særlige forpliktelser. Vi har allerede merket hvor ubryr ansatt Gust Jonassens menu er på avsnittet her. Av den grunn ble vi også møtt med en helt enestendig velvilje, og de forventninger som stilles til oss vil vi gjøre alt for å oppfylle. En gledelig ting er det gode samarbeid vi allerede har fått med tyskerne som no har ligget her et par år. De kjenner forholdene og terregnet ut og inn. Den støtte de yter oss over begegnelsesvansene kan derfor ikke unngås.

— Jeg mener det er en selvfølge, sier kompanijefen, at først og fremst å mange som mulig av forhånd i en kamp-bevegelse tar skrittet fullt ut og melder seg til frontfrontsats. Her i kompaniet har vi førere både fra NS og Hirden, som viser de andre vegen som en må gå. Det er jo naturlig at en del viktig arbeid helmes delvis må hvile på grunn av de forhåndene som krigens medisiner. En byggmester sikrer først en rekke andre ting for han selv og andre, og det nasjonale byggverket som NS skal reise, det må sikres av frontkjempene.

— Altid fullt og helt, ikke stykkevis og dels, heter vårt valgspråk. Vi må gå helt inn for sakene med absolutt alle konsekvenser det fører med seg. Her opp

Dr. Halfeld holder oppgjør med den svenske presse.

I stedet for å vise sig sterk, kryper den svenske presse på magen for Kreml

Skarp artikkel i „Hamburger Fremdenblatt“

(NTB). I en artikkel i «Hamburger Fremdenblatt», behandler Dr. Adolf Halfeld den svenske presses holdning overfor Tyskland.

Man må ikke få oss det felte oppskriven han, når vi baserer vår bedømmelse av stater som nyter den lykke å stå utenfor krigen, på deres støpte eller mindre tillfredshet med parlamente fra Moskva til grunn. I motsetning til disse stater står ikke Tyskland som noen gratsitiskuer til begivenhetene, men står med hele sin eksistens i en kamp som, titten man vil forstå det eller ikke, innebefatter liv eller undergang for alt det som Europa kunde bety for verden. Det stemmer oss til alvor og gir oss rett til å ta fatt på visse svenska avisutstringer som vi i normale tider bare vilde ha hatt et smil til overs for.

Videre understreker Dr. Halfeld avsikringer over når det gjelder å offentliggjøre fiendtlige paroler som er ment som våpen i den moraliske krigsføring i kampen mot Tyskland. På dette punkt blir de fine grensene mellom ekte neutralitet og målbevisst beling til den ene av de krigspredende parter overskredet. Det synes som det er blitt mote i de svenska avisredaksjonene å betrakte krigen som allerede militært avgjort etter at deltakerne i Moskva-konferansen har stilt utbreddelsen av en slik tro i skrift og tale som betegnes for framtidig velferd. Denne holdning har lite å gjøre med den stolthet som man er

bare i Berlin, men også i 40 andre byer, deriblant Flensburg, skulde ha funnet sted alvorlige begivenheter med utsattesituasjon til følge. Dr. Halfeld gir også andre eksempler på svenska avisutstrakter som er helt enstydig unsyntrale og viser pro-allierte tendenser. Alle disse eksempler som bare er et lite utvalg, vitner om en presse som bestreber seg på å bli et talerstør for Moskvas agitasjon.

Videre understreker Dr. Halfeld avsikringer over når det gjelder å offentliggjøre fiendtlige paroler som er ment som våpen i den moraliske krigsføring i kampen mot Tyskland. På dette punkt blir de fine grensene mellom ekte neutralitet og målbevisst beling til den ene av de krigspredende parter overskredet. Det synes som det er blitt mote i de svenska avisredaksjonene å betrakte krigen som allerede militært avgjort etter at deltakerne i Moskva-konferansen har stilt utbreddelsen av en slik tro i skrift og tale som betegnes for framtidig velferd. Denne holdning har lite å gjøre med den stolthet som man er